

SITUACIJA NA RUSKEM

UBITI BOLJŠEVIKE IN REŠITI RUSIJO. — RUSIJA NI ŽELELA MIRU ZA VSAKO CENO. — KITAJSKO OGROŽAJO NEMCI V SIBIRIJI. — AVSTRIJSKO NEMŠKO PRODİRANJE BO IZZVALO JAPONSKO INTERVENCIJO. — UPOR V SEMENOV VI ARMADI.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 10, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Stockholm, 9. junija. — Mišljenje, da je ruski narod pred vsem želel miru za vsako ceno, je znata; tako zatrjuje Vladimir Burčev, ki je poznan bivši ruski revolucionar in časnikar, ki je prišel tu sem iz Finske.

Boljševiki grozijo s popolnim uničenjem Rusije, — je rekel Burčev v nekem članku v Dagens Nyheter. — in z isto močjo so se vzdržali na krmilu. Do moči so došli s pomočjo Nemcev. Boljševizem ni samo nevarnost za Rusijo, temveč za celi svet in potrebno je, da so podpiratelji te ideje popolno poraženi.

Rusija ne more biti rešena toliko časa, dokler jo vladajo boljševiki. Prepričan sem, da jih je mogoče nadvladati in upam, da ne bo dolgo, ko bodo uničeni.

Rusija potrebuje vlado, sestavljeno iz demokratov in kadetov (ustavnih demokratov) z močjem na čelu kot Kornilov ali Miljukov. Ideja, da dežela želi miru za vsako ceno, je napaka. To bi bilo jasno pod kako drugo vladjo, ki bi nasprotno to, ne bila navezana na nemško pomoč.

Burčev je v začetku vojne živel v Parizu kot izgnanec. Takoj pa je odšel v Rusijo in je vladil ponudil svojo službo proti Nemčiji. Kakorhitro pa je stopil na rusko zemljo, je bil aretiran in poslan v Sibirijo. Po enoletnem bivanju v Sibiriji je bil na posredovanje francoskega predsednika Poincaréja izpuščen. Vrnil se je v Petrograd, kjer je nasprotoval boljševikom.

Ko je izbruhnila revolucija, je bil zaprt v trdnjavi sv. Petra in Pavla. Po štirimesečnem zaporu je pobežnil in prišel v Helsingfors, od koder je šel na Švedsko.

Washington, D. C., 9. junija. — Poročilo, da avstrijsko-nemške čete operirajo v bližini kitajske meje v vzhodni Sibiriji skupno z boljševiškim četami proti protiboljševiškemu voditelju, generalu Semenovu, je oživilo možnost japonske intervencije v Sibiriji.

Prodiranje avstro-nemških čet, ki so najbrže sestavljene iz prejšnjih vojnih ujetnikov, pomeni akcijo kot po sledice vojaškega sporazuma, katerega sta pred kratkim sklenili Japonska in Kitajska za protekcijo svojih interesov na Daljnem Vzhodu in katerega so odobrili ententni zavezniki.

Pozorišče sedanjih operacij je tako blizu kitajske meje da bo Japonska privedla kipečo situacijo do akcije.

Sanghai, 9. junija. — Voditelj protiboljševiških čet v Sibiriji general Semenov je odpotoval s transbajkalske fronte, kakor pravi neko poročilo iz Harbina na Eastern News Agency. — Njegov odhod pripisujejo nespornimljenu med njegovim vojaštvom. Poroča se, da bo razpustil svojo armado in bo zbežal v Mongolijo.

Harbin, 9. junija. — Voditelj protiboljševiških čet general Semenov naznanja da so danes boljševiške čete prekoračile reko Onon v Transbajkaliji in so vprizorile mnogo napadov ki so pa bili vstavljeni.

Avstrijsko-nemška armada, sestavljena iz ene konjeniške brigade in štirih stotnij pehote, ogroža železniško zvezo generala Semenova.

London, 9. junija. — Poveljnik ruskega baltskega brodovja kapitan Ščasnik je bil aretiran pod obdolžitvijo, da je ščeval mornarje proti oblastim boljševiške vladje.

BOY SCOUT S SVOJIM UČITE LJEM PRI DELU.

CHIEF GRUB SCOUT AND A PUPIL

Brezprimerno junaštvo Ameriških čet

NEMCI SO VPRIZORILI DVA OBUPNA NAPADA NA AMERIŠKE ČETE, PA SO SE MORALI Z VELIKIMI IZGUBAMI UMAKNITI. — NAJBOLJ SO SE ODLIKOVALI MORNARIŠKI VOJAKI. — NEMCI SO VPRIZARJALI TUDI PLINSKE NAPADE. — SMRTNOSEN OGENJ AMERIŠKIH PUŠK.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 10, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Z ameriško armado v Franciji, uri v petek zvečer. Nato pa so v soboto, 8. junija, — Nemci so vprizorili dva obupna a brezuspešna poskusa, da vstavijo napad ameriških mornariških čet severno zapadno od Chateau Thierry. — polnoči je pričel sovražnik oblegati ameriške pozicije s plinom, a naše mornariške čete so s svojimi plinskimi maskami vprizorile napad na sovražnika v protinasko. Ob istem času so francoski topovi obvladali bojno polje.

Sovražnika so tudi prisilili poslužiti se plinskih mask, ko je napredoval skozi svoje lastne oblake plina.

Nemški prestolonaslednik je bil popolnoma odbit.

Ob štirih zjutraj so vprizorili Nemci zopet protinasko. Pri tem niso uporabili nikakega plana temveč vrgli na fronto zastor dima, ki je vseboval neko novo vrsto plinov, povzročujočo bljuvanje. Amerikanci so tozadevni napad odbili.

Uro pozneje, krog petih zjutraj so pričeli ameriški mornariški vojniki z napadom ter napredovali v smeri proti Torey, kjer so zajeli večje število strojnih pušk.

Mornariški vojniki so vprizorili napad preko ranjenih in mrtvih Nemcev, katere so pustili na bojnem polju po dveh brezuspešnih sovražniških protinapadih ter prodrli v razdaljo pol milje do gotovih mest, nakar so zavzeli strojne puške sovražnika ter neposredno zatem organizirali obrambne postojanke na mestih, ki so jih zavzeli.

Mornariški oddelki so se nahajali malo po poldnevu v okolici Torey, kjer so zavzeli gozd med dotičnim krajem ter Belclau. Medtem pa so Francozi na svojem levem krilu napredovali proti (Izbrisano o deenozorja).

Po kratkem obstreljevanju od strani francoske artilerije se je izvršil napad Amerikancev ob 8.

Amerikanci so našli številne dokaze, da je bil njih ogenj zelo smrtonosen v četrtek, kajti našli so več kot sto nanovo izkopanih nemških grobov, obdanih in pokritih s čeladami ter z datumom smrti dotičnih vojakov.

Razen jetnikov so zajeli večje število strojnih pušk.

Bojno polje ob reki Marne se povsem razlikuje od polja, kjer so se mornariški vojniki prej borili namreč južnoiztočno od Verduna. Tam ni bilo namreč nikakih organiziranih obrambnih postojank temveč je na hitro izkopana kritja in plitva kritja za strojne puške.

V tem odseku se ni nahajalo skoraj nobene bodoče mreže in nikakih zakopov iz jekla, ojačenega s konkretno stavbo. Naprej postavljena postojanka je v splošnem zvezana le z oddelki strojnih pušk, ki so postavljene na različna mesta.

Ameriški opazovalci, ki so letah s francoskimi opazovalci preko teh pozicij, poročajo o velikanskem delavnosti za nemškimi bojnimi črtami ter o velikanskem prometu, ki se vrši za črto. Domnevajo, da je prišel nemški kronprinca do prepricanja, da se mora vstaviti ob reki Marne in da zbirajo čete za naslednji udarec.

Medtem pa prihaja vedno več in več nemških topov v akcijo na sektorju ob reki Marne.

KRIŽEVA POT NIZOZEMSKO

Nizozemski zopet preti nevarnost od strani Nemčije. — Namesto Ostende in Zeebrugge se zahteva Schelde.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 10, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 9. junija. — (Poročilo na londonski Daily Express). — Izvedel sem iz zanesljivega vira, da je nek višji nemški uradnik, ki je v zvezi z administracijo Belgije, prejšnji tedi, govoril z nevtralnimi diplomati v Bruslju, rekel:

„Priznati moramo, da bo Zeebrugge in Ostende začasno le majhne koristi za uporabo podmorske vojne. V resnici se Zeebrugge absolutno ne more uporabljati Ostende pa le malo.“

Toda v tem oziru se ne smemo varati. Onega dne, ko sta Ostende in Zeebrugge popolnoma in definitivno blokirana, se moramo, pa naj velja kolikor hoče, posluževati Schelde kot baze za podmorske čolne. Vemo, da vprašanje o Scheldi zadene na nizozemsko nevtralnost, toda to nas ne sme oplašiti od odločitve.

Ako se nam vzameta Ostende in Zeebrugge kot bazi podmorskih čolnov, bi se morali prijateljsko približati Nizozemski z namenom da se prijateljsko reši vprašanje Schelde. Kak bi bil odgovor Nizozemski, ne vemo; pa če bi bi tudi negativen, bi morali smatrat opozicijo, bi bilo to brezpomembno in prevzeti bi morali posledice. Nikakor ne moremo priti Angleški do živega brez podmorske baze. Imeti moramo eno in tudi, ak si pridobimo še enega sovražnika.“

Nekateri vodilni nizozemski državniki, katerim se je ta izjava sporočila, so priznali, da to, das resni, ni presenetljivo, toda so rekli, da bi bilo čudno, ako bi Nemci dvomili o odgovoru na kakršnokoli vprašanje Schelde v interese ene bojujoče se države proti drugi. Ta odgovor bi mogel biti sam odločni NE in naj bodo posledice kakoršnekoli. Vsak Nizozemec, razum peščice pristašev Nemčije, ne morejo imeti v tej zadevi drugačnega prepričanja.

in vsled tega je tudi opazovanje iz zraka lahka stvar.

Z ameriško armado v Franciji 8. junija. (Poročilo Ass. Press). — Amerikanske čete so na fronti se verozapadno od Chateran Thierry porazile sovražnika z ognjenimi strojnimi pušk ter ognjenimi infanterijskih pušk krog polnoči v pretekli noči, ko so vprizorili Neme napad na njih postojanko.

Borili so se nalik demonom ter na enem samem mestu ubili sto Nemcev.

Predno so vprizorili svoj napad so poslali Nemci preko strupen oblake, ki je sestajal iz temnih plinov. Tekom napada so nosili Amerikanci plinske maske. Ameriške čete so v pretekli noči napadli Neme iztočno od Torey, v okrajni severno zapadno od Chateau Thierry. Francozi so nadaljevali s svojim napredovanjem na lev strani Amerikancev. Zadnja poročila kažejo, da je bilo napredovanje zadovoljivo.

Ameriška artilerija je bila celonoč zaposlena v sektorju pri Belclau gozdu. Ogenj se je povečal glede intenzivnosti krog četrte ure zjutraj, ko so napadli Amerikanci večje število strojnih pušk.

Nemški jetniki poročajo, da se zbirajo velike nemške rezerve v dotični fronti.

Sovražniški artilerijski ogenj se veča, kar znači, da dovažajo Nemci na fronto dodatno število velikih topov.

Bitka je trajala celo popoldne na tem sektorju brez pretrika.

FOOD WILL WIN THE WAR

AMERICAN ARMY

AMERICAN ARMY

AMERICAN ARMY

AMERICAN ARMY

AMERICAN ARMY

AMERICAN ARMY

AMERICAN ARMY

AMERICAN ARMY

AMERICAN ARMY

AMERICAN ARMY

AMER. PARNIK POTOPLJEN

PODMORSKI ČOLN JE POTOPILO AMERIŠKI PARNIK PINAR DEL RIO. — 18 MOŽ POSADKE SE POGREŠA. — OB AMERIŠKI OBALI.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 10, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 9. junija. — Mornariški departement je sinoči objavil, da je včeraj zjutraj 70 milj od obrežja Maryland potopil ameriški parnik Pinar del Rio.

Poročilo na mornariški departement, ki naznanja potop, ne omenja, ali je bil parnik obstreljevan, torpediran ali bombardiran.

En rešilni čoln s kapitanom in 17. možmi posadke se pogreša. Drug čoln s 16. možmi posadke je pristal ob obali Virginije in je bil poslan v pristanišče.

To je že 16. ladj, katero je potopil nemški podmorski čoln tostran Atlantika; je pa po sredi prva ladj, da je bila zopet potopljena; tedaj je bil namreč potopljen norveški parnik Vinland nekaj milj bolj proti severu od mesta, kjer je podmorski čoln dobil Pinar del Rio.

Približna tonaža ladij, katere so potopili nemški podmorski čolni ob atlantskem obrežju, znaša 35.673 ton. Največja ladj, ki je bila potopljena, namreč Herbert L. Pratt, 7.673 ton, je bila dvignjena in rešena, vsled česar znašajo izgube 28.475 ton.

V tem številu je tudi vključena tonaža parnika Pinar del Rio.

Mornariška oblast se ni izgubila upanja za pogrešani rešilni čoln, kajti domneva se, da je našla posadko kaka mimovozeča ladj, ali pa bo pristala na kakem kraju ob obali.

Pinar del Rio je bil na svojem običajnem potovanju in ga ni najbrže spremljala nobena bojna ladj, kakor jo je hotela od preteče nedelje mornaričica dati za spremstvo vsaki prihajajoči in odhajajoči ladj.

OBRAMBA PARIZA

SOCIJALISTIČNI ČLAN FRANCOSKE POSLANSKE ZBORNICE PRAVI, DA MORAJO ZAVEZNICI NA VSAK NAČIN OBRANITI MESTO. — NAJ VEČ LJKA, KAR HOČE!

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 10, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Piše Frederic Brunet, socialistični član francoske poslanske zbornice v Parizu.

Pariz, 8. junija. (Int. News Service). — Vstanovljenje pariškega obrambnega odbora ne sme povzročiti nobenega razburjenja ali presenečenja.

Na fronti se je situacija precej izboljšala, toda jako nevarno bi bilo vdajati se optimizmu ter pustiti vneimar obrambo proti grozotam vojne.

Neumestno je govoriti o eventualnosti, ki bi se lahko ne pripetila. Nemci bi morali premagati silne težkoče, predno bi se jim posrečilo priti v neposredno bližino Pariza.

Nevarno bi bilo in neoprostivo, če bi ne napravili vseh odredb, pa naj stanejo kar hočejo, samo da se vzdržimo do onega časa, ko bodo došle v Francijo velike ameriške posadke ter povečale število naših uspehov.

V novi ofenzivi, brez ozira na žrtve, bi se Nemcem lahko posrečilo dobiti pozicijo, s katere bi bombardirali Pariz s svojimi dalekosežnimi topovi. To obstreljevanje bi se ne vršilo samo v presledkih kot delajo sedaj, ko se poslužujejo "Velike Berte", ampak bi bilo sistematično in neprestano.

V tem slučaju bi ohromelo industrijalno življenje, kar bi tudi onemogočilo uspešen odpor naših čet.

Vlada nikakor ne sme žrtvovati življenj prizadetih ter ne sme dati prilike, da bi zastala vojna industrija z ozirom na potrebo, da čakamo Amerikancev.

Pariz naj bo za varnost naroda žarišče vsega odpora, kateri bo rešil Francijo in svet.

Pariz se je potom svojih združenih zastopnikov včeraj izrazil, da je pripravljen na največje žrtve.

Odbor za obrambo Pariza bo storil vse potrebno, da bo zavaroval Parizane, ženske, otroke in starce.

Tudi Bolgarska in Turčija.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 10, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 9. junija. — Berlinska Tageszeitung poroča, da se je edinstvo vojaškega poveljstva Nemčije in Avstrije razširilo v toliko, da bo vsebovalo tudi Bolgarsko in Turčijo. Najvišji vojni svet centralnih držav bo imel pravico prevažati čete iz ene armade v drugo. To je bilo doseženo pri zadnjem obisku avstrijsko-crškega zunanega ministra barona Buriana v Carigradu in Zofiji.

Budimpešta brez čevljev.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 10, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 7. junija. — Kakor je razvidno iz statistike, ki je bila objavljena v dunajski Zeit je v Budimpešti zaradi pomanjkanja čevljev 40 tisoč oseb bosih.

Nemška napadalna sila.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 10, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Z angleško armado v Franciji, 9. junija. — V vseh letošnjih napadih so Nemci rabili 160 različnih divizij (skupno 2 milijona mož), od katerih jih je bila tretina dvakrat ali še večkrat v ognju. Ne da bi podajali kake podatke o armadah na naši strani, se lahko reče, da t oštevilco neizmerno presega število divizij in število mož, katere so rabili zavezniki.

Velikanske izgube so Nemci na domestili z nabornim letnikom 1919. 32. divizija, ki je bila razredčena tako, da so štele njene stotnije povprečno po 20 do 30 mož v bojih pri Lysu, je imela, kakor pripovedujejo ujetniki, po več nabornikov letnika 1919. Tudi o 42. diviziji se poroča, da je bila na ta način izpopolnjena z vojniki iste letnika.

Velikanske izgube so Nemci na domestili z nabornim letnikom 1919. 32. divizija, ki je bila razredčena tako, da so štele njene stotnije povprečno po 20 do 30 mož v bojih pri Lysu, je imela, kakor pripovedujejo ujetniki, po več nabornikov letnika 1919. Tudi o 42. diviziji se poroča, da je bila na ta način izpopolnjena z vojniki iste letnika.

Velikanske izgube so Nemci na domestili z nabornim letnikom 1919. 32. divizija, ki je bila razredčena tako, da so štele njene stotnije povprečno po 20 do 30 mož v bojih pri Lysu, je imela, kakor pripovedujejo ujetniki, po več nabornikov letnika 1919. Tudi o 42. diviziji se poroča, da je bila na ta način izpopolnjena z vojniki iste letnika.

Velikanske izgube so Nemci na domestili z nabornim letnikom 1919. 32. divizija, ki je bila razredčena tako, da so štele njene stotnije povprečno po 20 do 30 mož v bojih pri Lysu, je imela, kakor pripovedujejo ujetniki, po več nabornikov letnika 1919. Tudi o 42. diviziji se poroča, da je bila na ta način izpopolnjena z vojniki iste letnika.

Velikanske izgube so Nemci na domestili z nabornim letnikom 1919. 32. divizija, ki je bila razredčena tako, da so štele njene stotnije povprečno po 20 do 30 mož v bojih pri Lysu, je imela, kakor pripovedujejo ujetniki, po več nabornikov letnika 1919. Tudi o 42. diviziji se poroča, da je bila na ta način izpopolnjena z vojniki iste letnika.

Velikanske izgube so Nemci na domestili z nabornim letnikom 1919. 32. divizija, ki je bila razredčena tako, da so štele njene stotnije povprečno po 20 do 30 mož v bojih pri Lysu, je imela, kakor pripovedujejo ujetniki, po več nabornikov letnika 1919. Tudi o 42. diviziji se poroča, da je bila na ta način izpopolnjena z vojniki iste letnika.

REMEMBER THE DAYS.

SUNDAY ONE MEAL WHEATLESS THURSDAY ONE MEAL WHEATLESS

MONDAY ALL MEALS WHEATLESS FRIDAY ONE MEAL WHEATLESS

TUESDAY ONE MEAL WHEATLESS SATURDAY ONE MEAL WHEATLESS

WEDNESDAY ALL MEALS WHEATLESS

"GLAS NARODA"

SLOVENI PUBLISHING COMPANY

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers;
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York \$5.00
in Canada.....	\$3.50 Za pol leta za mesto New York.. 3.00
Za pol leta.....	2.00 Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za četrt leta.....	1.00 Za inozemstvo za celo leto..... 6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovod pošilja po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalneke naznanj, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.,

New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Vsi na slovenski shod v New Yorku!

true translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 10, 1918 as required by the Act of Oct. 3, 1917.

Prihodnjo nedeljo se bo vršilo v New Yorku zborovanje, na katero so povabljeni zastopniki vseh strank, vseh društev ter vsi posamezni newyorški Slovenci in Slovenke.

Shod je večje važnosti kot bi mogel človek domnevati. Slovenski narod v starem kraju je s Hrvti in Srbi po štirih letih trpljenja in žrti prišel do prepričanja, da je njega in teh narodov bodočnost zagotovljena v prosti in neodvisni državi, ki naj bi bila nekak iztočni jez proti nemškemu navalu.

Do tega prepričanja je prišel počasi in na podlagi velikih izkušenj vojne.

Do tega prepričanja pa ga je končno dovedlo tudi delo mož, ki so videli vnaprej ustvarjenje jugoslovanske države in ki so čutili v svojem sreću, da mora nekoč priti do tega.

Nismo imeli zastoj Ilirije in nismo imeli zastoj — Ilirije osvoboditve.

Odmevi onih časov so živeli, dasiravno nezavestno v narodu naprej, in treba je bilo velike mednarodne katastrofe, da so se naši ljudje zbudili k spoznanju resnice.

Ves svet je danes v orožju proti nemškemu militarizmu, proti gospodstvu in absolutizmu.

Vsi narodi, ki žele svobodo, ki so že sedaj svobodni, zrejo na Ameriko, torej na Združene države kot na odrešiteljico iz težav in na osvoboditeljico malih narodov.

Predsednik Wilson je v svojih prvotnih proklamacijah izjavil, da se zavzema za samodoločbo zatiranih narodov, ki so sedaj pod oblastjo Avstroogrške in Nemčije.

V onem času mu položaj ni bil tako znan kot ga pozna danes.

Amerika je bila rojena iz želje po svobodi. Amerika ne more žetati nobenemu drugemu narodu ničesar drugega kot svobodo.

V dolgih šeststoletjih suženjstva se ni zavzel za nas nihče. Najhujši tlačitelj naš je bil oni, kateremu smo bili do zadnjega časa pokorni, ne iz sra, temveč iz krute sile ter iz navade, ki je vkorenjena v človeškem sreću.

S pomočjo naporov ljudi, ki so pribežali iz Avstroogrške in ki so naravnost ušli vislicam ter se končno združili v Jugoslovanskem Odboru v Londonu, je mednarodna javnost, zastopana v zaveznških državah, izvedela o trpljenjih, o željah in težnjah našega troimenskega naroda.

Delovanje Jugoslovanskega Odbora je obrodilo obilen sad, bolj mogočen sad, ko bi si mogel kdo kdaj misliti.

Najprej je prišel dogovor z odločilnimi državniki v Angliji, nato dogovor z italjanskimi odposlanci, in končno je medzaveznška vojaška konferenca v Parizu zavzela stališče, da morajo biti Slovenci, Hrvti in Srbi — prosti.

Krona vsega pa je bila izjava ameriškega državnega tajnika Lansinga, v kateri je povdarjal, da se bo Amerika z vso svojo močjo in vso svojo silo zavzela za Slovence in Hrvate ter jih oprostita izpod jarma nemške in avstrijske avtokracije.

Če je enkrat izjavila Amerika uradno, da bo storila to, smo prepričani, da bo v resnici storila.

Vsled tega je naloga vseh ameriških Slovencev podpirati vlado ter ji tudi dejanski dokazati, da se strinjajo z njo glede najbolj važnih točk narodnega življenja in aspiracij.

V tem smislu se je sestal v soboto pripravljani odbor, ki je sklenil sklicati v nedeljo 16. t. m. ob štirih popoldne shod newyorških Slovencev brez razlike strank in prepričanja, na katerem bomo ustanovili podružnico Slovenske Narodne Zveze.

Shoda naj se vdeleži vsak brez ozira na privatno prepričanje. Kdor je zasledoval dogodke zadnjega časa, je moral priti na podlagi krutih dejstev do prepričanja, da je bodočnost in obstoj našega naroda mogoč edinole v zvezi z njegovimi brati, to je Hrvti in Srbi.

Shod se bo vršil v nedeljo dne 16. junija ob štirih popoldne v slovenski dvorani na St. Marks Pl. št. 62, New York.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V NEW YORKU.

Naše svete dolžnosti

JUGOSLOVANSKO GIBANJE V AMERIKI. — STALIŠČE JUGOSLOVANSKEGA ODBORA. — SRBI IMAJO SVOJO POLITIČNO ORGANIZACIJO, HRVATI IMAJO SVOJO IN VSLED TEGA JO MORAMO IMETI TUDI SLOVENC. — DOLŽNOST VSAKEGA SLOVENCA JE KUPOVATI LIBERTY BONDE TER POMAGATI RDEČEMU KRIŽU. — VSE NEDOSTATKE BO MOGOČE V KRATKEM POPRAVITI.

Že je minilo nad leto dni, — ko sem v Vašem listu opisoval svoje spomine iz Slovenije v vojnem času. Med drugim sem se dotaknil tudi političnih razmer ter razlike v mišljenju našega naroda pred vojno in za časa vojne. Izognil sem se tedaj marsičesa, ker si mi ni delo, da sem upravičen govoriti o stvarih, ki bi rojakom domla lahko škodovala, če bi prišlo na uho onih, ki nas že stoletja zatirajo. Toda potem, ko se je otvoril parlament in so naši jugoslovanski poslanci neustrašeno povedali svoje mnenje v obraz avstrijske vlade, je dobil tudi ves narod pogum ter se je v nešteti deklaracijah izrazil — ne mogoče za jugoslovansko republiko, temveč za samostojno, demokratično ter od vsakega tujeja vpliva prosto državo vseh Jugoslovancev. Kar se tiče onega priveska jugoslovanskih poslancev, da naj bo ta država pod žezlom Habsburžanov, vidi lahko vsak, da je to samo pesek v oči vlade, ki sicer to dobro ve, a si kljub temu ne more pomagati. Zato pa v deklaracijah slovenskih in hrvatskih občin skoro nikjer ni najti takega priveska, temveč se povsod povdarja samostojnost in demokratičnost bodoče jugoslovanske države.

Nikjer pa v starokrajških listih ni videti nikakih napadov proti Srbom, kakor se sliši tu v Ameriki. Nasprotno, naši poslanci jih še povsod zagovarjajo ter so na celem svetu edini, ki se neprestano potegujejo zanje ter bičajo preganjanje avstrijske vlade, ki je najhujše proti Srbom, kateri so od Jugoslovancev edini, ki so že prej imeli svojo državo ter v nji dobro uspevali.

Da se je vzbudila zavest v sreću jugoslovanskega naroda po stoletjih velikega trpljenja, mora biti jasno in razločno vsakemu, ki se je količikaj zanimal za politiko že pred vojno, in mogoče se bolj meni, ki sem šele pred dobrim letom dni zapustil staro domovino ter pri gledanju velikanskega trpljenja in preganjanja tudi sam silno trpel, mislim si tudi lahko, kakše žele morajo biti razmere sedaj, kaka lakota mora vladati sedaj, ko je od onega časa minilo že nad leto dni.

Vzrok, da sem se namenil pisati par vrstic in javno izpogovoriti o sedanjih razmerah, pa leži v tem, ker mislim, da sem bolj upravičen govoriti o tem, kakor vsi oni, ki trdijo, da hočejo rojaki v starem kraju republiko, to je vsi oni, ki so se bolj zanimali za stvar, ki so bile v prid samo nemškemu delavstvu, kakor pa za jugoslovansko delavstvo in kmete, iz katerih so vzrastli. Ti ljudje so se začeli potegovati za republiko takrat, ko so se začeli kazati sadovi drugih, ki so delali vse svoje življenje proti tiraniji Avstrije. Šele po ruski revoluciji so izpredvideli, da bi se dalo tudi v Jugoslaviji tako za nos voditi ljudi, kakor so na Ruskem vodili ter zapeljevali Trocki in Lenin, ki sta po Sviru in v New Yorku na varnem cigarete kadila ter črno kavo pila, dočim sta Kerenski in Miljukov na lieu mestu, v nevarnosti za lastno kožo, učila ljudi ter revoltirala proti carju.

Ne marani nikogar obsojati, rečem samo to, da je za nas velike škode, če se spuščamo v stvari, o katerih se danes še ne more razpravljati in ki še niso na dnevnem redu. Če bi danes divjal na Slovenskem in v drugih krajih boj za republiko ali kraljevino, potem bi vedeli Slovenci, kje nam je stati. Toda danes je tam življenjski boj, ali še pod Avstrijo, ali ne. Ali bomo še Jugoslanci, razdeljeni na sto kosov in pod deset vlad, tako čakali počasne in sigurne smrti, ali bomo skušali z zadnjimi močmi doseči narodno združenje ter edinstvo v svojo lastno državo Slovencev, Hrvatov in Srbov ter potem uredili svoje stvari tako, da bo nam samim po volji!

In kar se tiče tega, si moramo biti na jasnem ter delati pošteno. Prazne besede in agitiranje za republiko, za katerim ni niti pičice dela, nimajo najmanjše vrednosti v sedanjih časih. Mi imamo izven Avstrije dobro organiziran Jugoslovanski Odbor, ki deluje od začetka vojne v vseh zaveznških deželah za jugoslovansko osvoboditvo.

In kakor imajo Srbi zase svojo Srpsko Narodno Odbrano, Hrvti svoj Hrvatski Savez, tako imamo mi Slovenci svojo Slovensko Narodno Zvezo, ki deluje roko v roki z Jugoslovanskim Odborom, to je, najprej proč od Avstrije in za združenje v lastno demokratično državo vseh Jugoslovancev, kar je prvi, glavni in najtežji cilj, ki se mora doseči poprej, predno je mogoče govoriti o drugih stvareh, kakor: kaka bo državna oblika, kje bo glavno mesto itd. Kdor je član Slovenske Narodne Zveze, pokaže s tem samo, da je popolnoma zvest Ameriki, kot pokrovitelj vseh zatiranih narodov, da je za združenje vseh Jugoslovancev v svobodno in neodvisno državo. Slovenska Narodna Zveza je ameriška organizacija ameriških Slovencev, ona daje popolno pravico narodu v stari domovini, da si uredi svojo usodo po svoji lastni narodni volji vseh Jugoslovancev.

Kaj moremo mi tukaj, ki smo tisoče milj od pozorišča največjih nasilij nad svojimi brati? Mi ne moremo vsiljevati onim, ki vodijo brezobzirno boj proti Avstriji in Nemčiji. Mi jim moremo samo moralno pomagati s svojo propagando, da širimo glas o krivici, ki nas je izgnala z rodne grude, z domovja naših očetov, o krivici, ki še sedaj kloni hrbe naših bratov in prijateljev v stari domovini. Poleg tega moramo odpirati oči ter poučevati one, ki še vedno mislijo, da se ne sme drugače revoluirati, kakor če "gospod cesar za-ukažejo".

Moje mnenje je, in to mnenje na podlagi treh vojnih let v stari domovini, da bodo imeli Jugoslanci doma republiko, če se bo narod po svojih zastopnikih za to odločil, pa če bi se vsi ameriški Slovenci na glavo postavili. In imeli bodo kraljevino, če se bodo zanj odločili.

jenje in združenje. Ta Odbor je znan po celem svetu. Meni je bil znan, ko sem bil še v starem kraju med vojno in tako je znan tudi drugim rojakom tam in po tem Odboru delujejo tam naši poslanci ter se nanjga zanašajo in na njegovo delo, ne na prazne besede in zmerjanje.

Jugoslovanski Odbor je napravil za jugoslovansko stvar toliko, oziroma več, kakor je se napravilo poprej v sto letih. Danes človek lahko reče, da je Jugoslovanci, pa vedo, kdo da je. Vsi svetovni listi v vseh jezikih pišejo o jugoslovanskem vprašanju in o Jugoslovanskem Odboru kot nositelju te ideje, oziroma zunanemu predstavništvu zatiranih Jugoslovancev v Avstro-Ogrski; to je vse dosegel Odbor s svojim temeljitim delom.

In kakor imajo Srbi zase svojo Srpsko Narodno Odbrano, Hrvti svoj Hrvatski Savez, tako imamo mi Slovenci svojo Slovensko Narodno Zvezo, ki deluje roko v roki z Jugoslovanskim Odborom, to je, najprej proč od Avstrije in za združenje v lastno demokratično državo vseh Jugoslovancev, kar je prvi, glavni in najtežji cilj, ki se mora doseči poprej, predno je mogoče govoriti o drugih stvareh, kakor: kaka bo državna oblika, kje bo glavno mesto itd. Kdor je član Slovenske Narodne Zveze, pokaže s tem samo, da je popolnoma zvest Ameriki, kot pokrovitelj vseh zatiranih narodov, da je za združenje vseh Jugoslovancev v svobodno in neodvisno državo. Slovenska Narodna Zveza je ameriška organizacija ameriških Slovencev, ona daje popolno pravico narodu v stari domovini, da si uredi svojo usodo po svoji lastni narodni volji vseh Jugoslovancev.

Kaj moremo mi tukaj, ki smo tisoče milj od pozorišča največjih nasilij nad svojimi brati? Mi ne moremo vsiljevati onim, ki vodijo brezobzirno boj proti Avstriji in Nemčiji. Mi jim moremo samo moralno pomagati s svojo propagando, da širimo glas o krivici, ki nas je izgnala z rodne grude, z domovja naših očetov, o krivici, ki še sedaj kloni hrbe naših bratov in prijateljev v stari domovini. Poleg tega moramo odpirati oči ter poučevati one, ki še vedno mislijo, da se ne sme drugače revoluirati, kakor če "gospod cesar za-ukažejo".

Moje mnenje je, in to mnenje na podlagi treh vojnih let v stari domovini, da bodo imeli Jugoslanci doma republiko, če se bo narod po svojih zastopnikih za to odločil, pa če bi se vsi ameriški Slovenci na glavo postavili. In imeli bodo kraljevino, če se bodo zanj odločili.

Kaj mislite, da si bodo Slovenci, Srbi in Hrvti, ki so trpeli, stradali in umirali, ki so bili zaničevani in teptani ter v vojno siljeni od Avstro-Ogrske in Nemčije, pustili komandirati od onih, ki so se redili ter pri zakurjenih pečeh in pri kotlarski vina čitali o njihovih mukah, ne da bi z mezinem ni stignili, ter se spomnili, da je treba republiko, šele tedaj, ko so ji drugi pripravljali ugodna tla skozi več let, kakor n. pr. jugoslovanski prostovoljci, ki jih je organiziral Jugoslovanski Odbor. Ali čitate pisma naših prostovoljcev v jugoslovanskih listih? Tako se dela za svobodo, ne pa s praznimi besedami, ne z zmerjanjem po časopisih. Kupovanje Liberty bondov, podpiranje Rdečega križa ter agitacija, da se dožene, koliko so Slovenci storili svoje dolžnosti, to daje moralno pomoč.

Pred vojno in še dolgo med vojno je kranjski deželni glavar dr. Ivan Šusteršič govoril za Slovence v domovini ter pravil, kako bodo slovenski fantje razbijali glave Srbom. Danes poznajo vsi Šusteršiča, danes govori narod, in upanje daje to dejstvo, da danes v domovini ni nič več klerikaleev, liberalcev in socializmov, temveč samo — Slovenci, Jugoslanci.

Kar se tiče Bulgarov, jih ljudje v starem kraju niti enkrat ne omenjajo. Niti jih poprej niso omenjali, niti jih ne smatrajo prijateljem. Bulgari so a Slovencev Bulgari, nič drugega. V Bulgariji deželah za jugoslovansko osvoboditvo.

izdajstvo. Srbski ujetniki, s katerimi sem govoril, so smatrali Nemce in Madžare za dedne neprijatelje, toda Bulgare sovražijo do dna svoje duše. Pri imenu Bulgar se strese telo srbskega junaka-kmeta, pri tem imenu se mu zablika oči od srda. Bulgar je pravi sovražnik Srbov, ajeemu je pripisati grozodejstva, ki so se vršila nad srbskimi otroci in ženami, v veliki meri. In zato je moje mnenje, da je boljše za celo stvar, da se o Bulgarih ne govori, dokler se ne bosta združila srbski in bulgarski narod, med katerima dvema narodoma je danes morje našino prelite krvi po izdajstvu laži-brata. Bulgari še nikdar niso govorili, da se hočejo združiti z Jugoslanci, nimaajo nobenih zagovornikov te ideje med svetom, dasi imajo celo Nemci zunan svoje ljudi, ki so proti Nemčiji in njenemu sistemu. Kdor bo danes združil Bulgare z ostalimi Jugoslanci, ta bo združil tudi ogenj z vodo. Take stvari rabijo mirnega potrpljenja, časa, ki zaceli vse rane, ne pa draženja.

Iz vsega tega se razvidi, da je za Slovence v Ameriki najbolj pravilna pot, ki jo je začrtala konvencija Slovenske Narodne Zveze v mesecu aprilu v Clevelandu. To je pot popolne lojalnosti Ameriki, podpiranje Jugoslovanskega Odbora kot delavca za narodno združenje in osvobodjenje Jugoslovancev. Dalje moralna podpora naroda v domovini v njegovi težki borbi. Vsak zaveden Slovence bi moral biti član te organizacije, ki gre z razmerami naprej ter ne sili v osredje stvari, o katerih se more govoriti šele na razvalinah Avstrije.

Dočim vem, da je pri Republikanskem Združenju nekaj ljudi, ki so odkritosrčni ter dobro mislijo, jih je zopet mnogo, ki očesajo samo osebnega maščevanja, kar ni lepo. Republikansko Združenje hoče žeti poprej, kakor je sejalo. Obiljuje stvari, ki jih ne more izpolniti. Trocki in Lenin sta tudi obljubovala Rusom marsikaj, a danes stradajo in Nemci jih obesajo. Rusi so najprej demobilizirali armado, potem šele so sklepali mir z Nemci in njihovo milijonsko armado. Jugoslanci moramo pa mobilizirati in združiti svoje sile poprej ter zahtevati in dobiti neodvisnost, narod doma si bo že odločil prav svojo usodo. Srčja za Jugoslavo, da so mnogo bolj izobraženi, kakor pa so bili Rusi.

Prepričan sem, da bi bili rojaki v Ameriki z menoj istega mnenja, če bi preživeli par mesecev v starem kraju med vojno ter slišali mnenje svojih bratov in očetov. Po svojem povratku v Ameriko sem bil razočaran, da je med Slovenci v Ameriki taka mladenost in razepljenost, v času, ko je slova najbolj potrebna.

A stvari se obračajo na boljše, kakor kaže zanimanje Slovencev za Liberty bonde.

Vzmiemo, da se danes otvorijo mirovna pogajanja. In vzmiemo, da bodo k zeleni mizi povabljeni zastopniki Slovenskega Republikanskega Združenja in Slovenske Narodne Zveze.

Vprašali bodo zastopnike SRZ: Zahtevate svobodo, kaj ste napravili zanj?

Če bodo govorili resnično, bodo odgovorili: Imeli smo tekmo zadnjega leta več shodov, kjer smo govorili za republiko in proti Jugoslovanskemu Odboru. Napisali smo več lepih člankov ter se zanašali na Ameriko, da nam bo dala svobodo.

Vprašali bodo zastopnike SNZ: Zahtevate svobodo, kaj ste napravili, da jo dosežete?

Odgovorili bodo: Poleg shodov smo poučevali in razlagali ljudem, da brez borbe ni svobode. Poslali smo svoje mlade ljudi na bojišča, kjer hočejo z dejanjem pokazati veljavnost svojih idej. Podpirali smo dejansko in moralno Jugoslovanski Odbor, ki je za časa vojne naš zastopnik in glasnik onih, ki se v sužnjosti ne morejo oglašati. In ta Jugoslovanski Odbor je poslal na tisoče in tisoče prostovoljcev, mnogo vojnih ujetnikov iz Rusije, ki niso hoteli brezdejno pričakovati svobode, za katero naj bi se drugi borili itd.

Rojaki, kaj mislite, da bodo

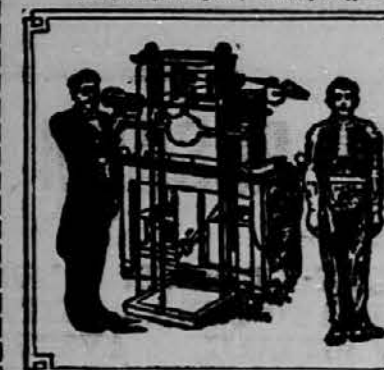
Boljše zdravljenje za manj denarja.

Profesor Doktor B. F. Mullin

Slovenski zdravnik-specijalist

411-4th Avenue, Pittsburgh, Pa.

(Nasproti glavni pošti, Celtna polje od Smithfield St. Pacit na napu s svojim imenom.)

na preiskava zastoj. Pridite k me ni kot k prijatelju.
Uradne ure: od 9. ure zjutraj do 6. zvečer. V nedeljo sam od 10. ure zjutraj do 2. popoldne.

Jaz sem nastarejši zdravnik-specijalist za Slovence v Pittsburghu. Zdravim že več kot 38 let bolne moške in ženske. Odravil sem že na tisoče in tisoče oseb in morem tudi vas. V zdravilju raznih bolezni imam največje izkušnje. Rabilam samo najboljša zdravila. Imam najboljši električni stroj za preiskavanje, potem katerega se vidi celo vaše telo kot na dlan. K meni prihajajo ljudje od blizu in daleč, da jih zdravim. Zdravim razne bolezni uspešno in naglo. Govorim čisto slovensko. Moje cene so zmerno. Znanstveno.

rekli gospodje pri zeleni mizi: Dobro, vi republikanci ste imeli dosti lepih shodov, govorili ste dosti lepih besed — evo vam svobode, razpolagajte z njo po svoji volji!

Mi Slovenci imamo dva pota na razpolago: Ena vodi po poti onih, ki so pridigali Rusom, da je mogoče žeti, ne da bi se prej zorilo. Rusi so pomatli orožje ter zahtevali kratke delavne ure, razdelitev posestev itd., tako da so danes vsi berači, vsi sestradani ter na milost in nemilost predani nemškemu militarizmu.

Ali pa bomo zmerno in premišljeno prej orali, sejali in obdelovali, sejali slogo in izobrazbo med narod ter delali za svobodo in za končno uničenje militarizma ter nasilja na način, ki ga nam kaže Jugoslovanski Odbor in Slovenska Narodna Zveza, da bomo enkrat na svoji zemlji množili svoje misli izraževati brez strahu, da nam zabodejo bajonet v hrbet? Da bomo med svobodnimi sami svobodni narodi.

Med nami ne sme biti drugega tekmovalja, kakor, kdo da bo več napravil za skupno slogo in složno delo, kdo bo več rojakov razsvetlil, kdo da bolj dejansko pomagal boju civilizacije proti barbarstvu.

Vse drugo pustimo na stran. Kupujmo Liberty bonde. Podpirajmo Rdeči križ. Tako nas bodo upoštevali drugi, ki nam lahko pomagajo.

In Slovenska Narodna Zveza je edina organizacija v Ameriki, ki je na tako širokem programu, da omogoči delovanje vsakemu naprednemu človeku. To je organizacija, ki bi bila enodušno podpirana od vseh rojakov in stari domovini.

Nobena stvar seveda ni popolna. Če tükaj kaj manjka, se nedostaki lahko popravijo s tem, da pristopimo k njej vsi ter s svojimi nasveti pripomoremo, da se slabo nadomesti z dobrim. A dogodki se hitro vrste in ne čakajo za spaneev.

Kar pa se tiče kočevske republike, pa vsak uvidi, da je to ironija za Kočevarje, ki so tako pre-

reklami, da na stroške več milijonov Jugoslovancev zahtevajo preprečitev jugoslovanskih zahtev. Rojaki v domovini jo omenjajo ironično, kar lahko vsak razume, ki hoče biti pošten in odkrit.

Pozdrav zavednim rojakom in rojakinjam v Ameriki.

Frank Drašler.

6120 Glass Ave., Cleveland, Ohio.

Newyorški pevci!

Največji ameriški praznik je 4. julij in ravno letos se pripravljajo ves narodi, da kar najslavesnejše proslavi rojstvo svobode Združenih držav. Vse svet je v boju za svobodo proti nemški avtokraciji, zato se pa tudi vsi različni narodi po Združenih državah, ki so zaščitnica zatiranih narodov, pripravljajo, da skupno z Ameriko proslavijo dan neodvisnosti.

K tej slovesnosti je povabljen tudi slovenski narod, ki se mu tudi že smehljaja svoboda. Treba je, da se pomenimo, kako se bo Slovenstvo pokazalo 4. julija. Kako in kaj bomo napravili, se bo še o praviem času določilo. Za sedaj se pozivljajo samo pevski društva in posamezni pevci, ki niso pri nobenem društvu, da se sestanejo v petek 14. junija v Forest Palace, 811 Forest Ave., Ridgewood, L. I., da se dogovorimo, kako bomo skupno počastili ta dan. Posamezna društva ne bodo nastopala, pač pa vsi newyorški pevci skupaj. V New Yorku je nad 70 dobro izurjenih slovenskih pevcev in ko bi se nas zbrala samo polovica, pa bi bil že lep zbor, ki bi delal čast celi slovenski naselbini. Zatorej pevci, pustite vse pomisleke in pridite prihodnji petek ob osmih zvečer na skupni sestanek v Forest Palace, 811 Forest Ave., Ridgewood, (10-14-6)

LISTNICA UREDNIŠTVA.

J. K., Oregon City, Ore. — Kaj ko bi vse osebnosti in vse strankarstvo opustili? Storite tako in pišite nam še enkrat, pa bomo priobčili. Ne rubite osebnih imen, kajti napadov, pa če so tudi opravičeni, ne priobčujemo.

Telefon urada Court 3450

Telefon na domu Neville 1870 R.

FRANCIS A. BOGADEK,

SLOVENSKO-HRVAŠKI ADVOKAT

VRHOVNI ODVETNIK NARODNE HRVATSKE ZAJEDNICE.

soba 103, Bakewell Building,

vogal Diamond in Grant Sta., Pittsburgh, Pa.

Nasproti Court House.

MOŠKE BOLEZNI NE ZDRAVIM ŽENSK IN NE OTROK.

Dr. Koler najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburghu, ki ima 28-letno skušnjo v zdravljenju vseh možkih bolezni.

Hydrocele ali kilo zdravim v 30 urah in brez operacije. Bolezni mehurja radi bolelih nastanejo boleznim v kriku in hrbitu in ostale bolezni te vrste zdravim s gotovostjo.

REVMATIZEM, TRGANJE, KASTRUPLJENJE KVI, BOLEČINE, OTEKLINE, ŠKROVIL IN DRUGE KOŽNE BOLEZNI, ki nastanejo radi niste krvi, osdravim v kratkem času, da ni potrebno ležati. Jaz rabim 606 in 904 za krvne bolezni.

Uradne ure: Vsak dan od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer; v petkih od 9. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. zjutraj do 2. popoldne.

Dr. KOLER, 638 PENN. AVE., PITTSBURGH, PA.

Slovenska Narodna Zveza v Ameriki.

"Slovenian National Alliance"

"SLOVENIAN NATIONAL ALLIANCE".

II. zapisnik seje izvrševalnega odbora Slovenske Narodne Zveze.

Druga seja izvrševalnega odbora se je vršila dne 28. maja ob 8.30 zv. v uradu tajnika. Navzoči so bili: Paul Schneler, Louis J. Pire, Fr. Hudovernik, Agnes Zalokar, Anton Grdina, Jakob Ambroz in Dr. Frank J. Kern. Odsotna sta bila: Josip Svete in Dr. J. M. Seliskar.

Tajnik čita zapisnik I. seje dne 7. maja in se sprejme.

Prečita se pismo podružnice iz Chicago, Ill., v katerem izraža po družni svoje simpatije napram SNZ., da so njih člani zelo zadovoljni s sklepom zadnjega zborovanja. Vprašujejo glede pravil, znakov in brošure, kedar bo vse to gotovo, da se vse te stvari nujno rabi.

Prečita se pismo od I. podpredsednika Rev. J. Černe, da se je v farmerski naselbini Willard, Wis., ustanovila nova podružnica SNZ. s 18 novimi člani, žive!.

Tajnik poroča o novih članih, ki so bili sprejeti pri raznih podružnicah in sicer:

Cleveland, O., podružnica, št. 1: Frank Ferman, Lou's Kovacic, Ignac Mrhar, John Rakar, Josip Gorencić, Josip Marolt, Frank Pekol, Ignac Pekol, Ivan Babnik, Mike Pisk.

Lorain, G.: Frank Petrić.

Sheboygan, Wis.: Rev. James Černe.

McKinley, Minn.: M. R. Aleksich, Anton Strah, Marko Bajuk, Andrej Italich, Joe Bajuk, Katarina Bajuk, Mike Bakovich, John Gnall, Lillian Aleksich, Jakob Butala, George Bajuk, Marko Pavletić, Joe Petranovich, John Toman.

Chicago, Ill.: Terezija Skala, Rudolf Skala, John Markovich, Kathie Triler, John Kasmach, Josip Bedenčić, Louis Dular, st., Louis Dular, ml., Leo Jurjovec, Karol Zabkar, Joe Merlak, Louis Žužek, Antonija Omerza, Frank Grill, Frank Retelj, Josip Omerza, Fr. Omerza.

Skupaj novih članov in članic v maju: 43, ostanek zadnjega meseca 356, skupaj s prenosom vred 399 z 21 podružnicami.

Predložijo se računi za tiskovine in pisalne potreščine v svoti \$14.10. Računi se odobre za izplačitev.

Predložijo se dopisnice od upravnistva "Amerikanski Slovenec", Juliet, Ill., da bodo na gl. urad Zveze pošiljali list brezplačno.

Predložijo se dopisnice od The Public Library, Order Dept. 1375 Euclid Ave., v katerem se zahvaljujejo Zvezi za poslano Jugoslovanske brošure, ki jih je Zveza darovala, da se našo stvar prinese med tuje narode.

Tajnik poroča o svoti \$40.00, ki je bilo za časa I. V. S. Z. dne 16. aprila nabrano med delegati za Slovenske Imigrante v Švici, da se bo mogla narediti notarsko zapisnično izjavo, da ta denar ni namenjen za propagando Nemčiji ali Avstriji, ampak za naše ljudi, ki so za Jugoslavijo.

Za 9. junija t. l. se dajo tiskati gotova vabilna pisma za naše rojake v Clevelandu, za skupni sestanek, ki se ima vršiti ob 8. zvečer isti dan v Knausovi dvorani, da začne Cleveland sistematično organizirati naše ljudstvo za našo idejo in borbo.

Predložijo se dve prošnji od članov SNZ. podružnice, Chicago, Ill. Karol Žubkar in Cleveland, št. 1. Ignac Pekol, katere prošnja za izdajo "Identification card" iz Jugoslovanske Kancelarije. Prošnje se odobre in predložijo naprej Kancelariji.

Naročitev članskih izkaznic, ker prva naročitev se bliža h koncu. Ostanke iste, samo angleško besedilo se prestavi na prvo mesto in slovensko na drugo mesto. Naroči se jih 1000 komadov pri "CS. Ameriki".

Serbian War Humanity koleke naj tajnik poišče za ceno in prihodnji seji poroča o tem, da bi jih Zveza nabavila in razpečevala med svojimi člani.

Inkorporacija Zveze, se sklenu, da se da Zvezo inkorporirati v državi Ohio.

Vse podružnice S. N. Z. so tem potom obveščene, da če rabijo njih člani Identification card naj vse prošnje in slike vred pošiljajo na glavni urad Zveze.

Plača oziroma nagrada za delo tajnika: Sedanji tajnik je ves čas od reorganizacije dne 11. nov. 1917 delal in opravljal to delo brez kakšne nagrade, zato je gl. odbor sklenil, da od sedaj naprej ima tajnik mesečno \$10.00 nagrade.

Zapisnikarja I. V. S. Zbora, ki se je vršil meseca aprila, se mu določi nagrada \$10.00.

Serap book: dobijo vse podružnice, da bodo vse zapisnike izrekli iz svojih listih in prilepili v to knjigo, da bodo pozneje imeli vse v rokah, kaj se vse dela pri in za Zvezo.

Znaki: Glede znakov se je prepustilo glavnemu tajniku F. H., da bo on preskrbel vzorec in ceno, ter na prihodnji seji poročal, ker podružnice jih zahtevajo.

Financa: Tajnik čita račun za maj:

Dohodki:	
Štev. 1: Podružnica iz Black Diamond, Wash.	\$ 7.38
Štev. 2: Podružnica iz Collinwood, Ohio	\$ 15.00
Štev. 3: Podružnica iz Lorain, Ohio	\$ 15.00
Štev. 4: Podružnica iz Cleveland, Ohio	\$ 10.00
Štev. 5: Izvanredni dohodki:	\$200.00
Štev. 6: Josip Svete, gl. blagajnik SNZ., Lorain, O., dar	\$ 25.00
Štev. 8: Podružnica, McKinley, Minn.	\$ 3.33
Skupaj...	\$275.71

Jugoslovanska Kancelarija: Washington, D. C., se sklenu, da se od te svote pošlje v imenu SNZ. \$200.00.

Seja J. N. Sveta: se prečita vabilno pismo od predsednika Dr. A. Biankini, da se bo vršila v Washington, D. C. dne 2. julija t. l. ob 10. dop. Zastopniki SNZ. so izvoljeni: Louis J. Pire, Rev. K. Zakrajšek, Josip Zalar in Paul Schneller.

Committee on Public Information, Washington, D. C. se izpolni tozadevno polo.

Prihodnja seja bo v torek, 25. junija 1918 ob 8.30 zv. v uradu tajnika.

Frank Hudovernik, tajnik.
1052 E. 62nd St., Cleveland, O.

Pismo slovenskega vojaka

Položaj, 19. aprila 1918.

Velečenjeno uredništvo
"Glas Naroda",

New York City.

Poslal sem Vam že eno karto in prosil sem Vas, da bi dali v oglaševanje Vašega lista, da iščem očeta Ignacija Tanko in brata Janeza Tanko. Tem potom ju prosim, da se mi zglasita, ali pa če kateri izmed rojakov ve za nju, da mi blagovoli naznaniti nju naslov, ali ju opozoriti na to pismo.

Jaz sem na solunskem frontu v jugoslovanski vojski. Tu nas je mnogo Slovencev in vsi težko pričakujemo, da krenemo dalje; mi smo prepričani, da je zmaga naša, ker se borimo za sveto stvar.

Pozdravljam vse Slovence in Slovenke.

Moj naslov:

Of. aspirant Ignacij Tanko,

4. četa, 2. bat., P. 24.

Armée Serbe d'Orient,

Europe, Salonique.

Moja osebna poslanica nade.

Zelim, da me pozna vsaki moliti v vsaki ženi v tej deželi, katere trije so bolniki. Zelim, da me pozna vsi kot prijatelji — da vedo kdo sem in kaj sem stonil v preteklosti in kaj delam sedaj. Moja slika vam lahko spomni, da sem ošel v medicinski posel, katero vršim že dolgo vrsto let; moji laici so danes srečali po dolgih letih studiranja, raziskavanja in dela. Skrbno sem preučil in analiziral vse tiste stare, kronične in globoko vžemene bolezni, ki se tako težko zdravijo in o katerih ima mnogo drugih zdravnikov le površno znanje. Zelim, da mi vsak bolan molči in vsaka bolna ženska zaupa svoje težkoče in tajnosti vsakemu bom dal goščen narvet, ker želim, da sem z vsakim dober prijatelj. Pišite po brezplačno knjižico, katero vam nudim, in čitajte mojo poslanico nade.

J. Russell Price

ŽELODČNE BOLEZNI

okorela jetra, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in funkcionalne bolezni srca se lahko uspešno zdravijo privatno na domu in z majhnimi stroški.

Želimo, da se seznanite z našim znanstvenim načinom zdravljenja na domu mnogih akutnih in kroničnih bolezni; tudi nalezljivih in podedovanih bolezni, kakor nečiste krvi; slabe krvi; bolezni kože, otekle, zažgane, bolne in občutljive delove; slabe, nerazvorne in obnemogle kondicije; pomanjkanje energije, ambicije in zaupanja; nadlogah ledvic in mehurja, ter veliko drugih bolezni in nadlogah od katerih bolniki pogosto trpe.

Zdravniška knjižica, katere šteje 96 strani, zastoni.

Pišite se danes po to knjižico in u njej boste našli enostavna fakta v razumljivem, materinskem jeziku. Ta knjižica je zaloga znanosti in vsebuje informacije in nasvete, ki bi jih moral znati vsak moški in vsaka ženska. Ako torej hočete znati, kako bi dobili nazaj svoje staro zdravje in moč, pišite takoj po to brezplačno knjižico in svedeli boste, kaj je potrebno glede te ali one bolezni. Nepošiljajte denarja! — Pošite samo vaše ime in naslov na spodnjem kuponu. Ne trošite denarja za kakšno ničvredna sredstva, temveč čitajte to knjižico, katere je kazi pot k zdravju, in črpajte iz nje pravočasne nasvete in podatke. Pri tem lahko zveste, na čem vi trpite in kako se more vaša težkoča obvladati.

Kupon za brezplačno knjižico

Zapišite vaše popolno ime in naslov, izrežite in pošljite nam še danes.

J. RUSSELL PRICE CO.

5-1150 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Gospodje: Prosim, pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštne pristojbe.

Ime in priimek _____

Štev. in ulica ali Box _____

Mesto _____ Država _____

SLOVENSKI (KRANJSKI) REKORDI.

SLOVENSKE (KRANJSKE) PLOŠČE

Vse te plošče so Columbia izdelka. Igrajo na obeh straneh pravilno slovensko. Petje narodno, dalje šalijo po petje za smeh, razne poskočnice za ples, kakor polke, valčarje, marše in drugo.

SLOVENSKA KMEČKA GODBA. LJUBLJANA.

10-INCH 75c. (CANADA \$1.00)

- E 6057 (Pastirski, Mazurka (Maškera, Polka.
- E 6058 (Domžalski, Valček. (Marzolin.
- E 6059 (Mazurka ljubica. (Kmečki Trampplan.
- E 6060 (Planinski, Valček. (Ribenska, Polka.

ŽANE IZ LJUBLJANE.

10-INCH 75c. (CANADA \$1.00)

- E 6062 (Masne pripovedke, 1. (Masne pripovedke, 2.
- E 1626 (Nov štajerski ples. (Štajerska polka.
- E 1627 (Štajerski Kmečki ples z vriskanjem. 1. del.
- E 1628 (Kmečka 1. del Lender. (Kmečka 2. del Lender.
- E 1629 (Koračnica Grenadirjev. Igra newyorška vojske. (Zoročna mazurka.

KVARTET PEVCEV "GLASBENE MATICE" V LJUBLJANI.

10-INCH 75c. (CANADA \$1.00)

- E 6063 (Domače veselje (narodna). (Fantovski nabor (narodna).
- E 6064 (a) Ja, zmaj vesel, vesel, narodna. (b) Bog je vsiljal zemljo, narodna. (c) Tam za gore skrjančki pojo, narodna. (d) Na planinah, narodna. (Krogospev: a) En hribček; (b) Kranjski fantje. (Šopek narodnih, 1. (Šopek narodnih, 2. (Dva nesrečna Italijana, narodna. (Oj, ta sodski boben, narodna. (Soča voda je šumela. (Po polju se rože cvetejo, narodna. (Ne bom se možila. Slovenska kmečka godba. (— Ljubljana. (Gliheng na semnju. Komični prizor. Kvartet (slovenskih pevcev. (Sijaj, sijaj solncece. Kvartet slovenskih pevcev. (Ponočni pozdrav. Stori. Ludovik Bajde, s spremljevanjem glasovirja, Ljubljana.

RUDOLF TROST, OPERNI PEVEC (BARITON). LJUBLJANA-NEW YORK Z ORKESTROM.

12-INCH \$1.25. (CANADA \$1.50)

- E 5064 (Nevesta, bodi zdrava. (Vihar). (Na tujih tleh. — (Nedved).
- E 1870 (Dekliška tožba — Slovenska. (Volarič). (Da ne smem. (Vihar). (Kaj mi kaže. — Cvati, cvati ružice, (Vihar). (Z glasovirjem. (O zakaj si se mi vdal. — (Vihar). S spremljevanjem orkestra.
- E 1871 (Oj rožmarin, oj rožmarin. (Volarič). (Strune, milo se glasite. — (Jenko).

Vse te plošče naročite pri Vašem rojaku

IVAN PAJK

Columbia Dept. 456 Chestnut St.,

Gramophone in plošče.

CONEMAUGH, PA.

Čenik zastoni, pišite ponj.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Box 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISILIER, Ely, Minn.

Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M", So. Chicago, Ill.

IVAN VARGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.

JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

MATT. POGORELEC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Pismo iz ujetništva

Dragi g. K. in gospodje:

V resnici ne morem najti besed,

s katerimi bi izrazil svojo zahvalo

Vam in uradništvu Vašega pod-

jetja za ljubeznivi čin, katerega

ste storili za mene. Prejel sem obe

posiljavti neposkodovani. Dobil

sem tudi tri koledarje. To so bile

prve slovenske knjige, katere sem

videl zadnja štiri leta. Slanina je

ravno ista stvar, katero sem naj-

bolj potreboval, ker nadomestila

margarin, katerega ne morem tu-

kaj kupiti. Lahko si mislite, da

človek v dolgem času ne more ži-

veti brez maslačob.

Dragi g. K., prosim Vas, spre-

jmite iskreno zahvalo, katero izro-

čite tudi vsem Vašim uradnikom,

ki so prispevali k tej kolektivi. Ako

bodo moje oblasti dovolile, Vam

bom poslal deposit še ta teden, v

obratnem slučaju pa prosim, da

mi sporočite, kje v Angliji bi mo-

gel deponirati svoto 5 angleških

funtov na Vaš račun, ali pa na račun

Mr. Frank Sakserja.

Prosim Vas, da bi mi poslali zo-

pet pošiljatev slanine. Stroški ne

igrajo nobene zapreke. S tem mi

storite veliko uslugo, katero bom

poskušal povrniti, kakor tudi mo-

ji prijatelji, ko bo vojna končana,

ali pa še prej, ker upam, da bom

na podlagi narodnosti izpuščen.

Ako bo vojna še dalje trajala, te-

daj ne vem, kaj se bo z nami zgo-

dilo.

Prihodnje pismo Vam bom pi-

sal v nekaj dneh v slovenskem je-

ziku. Upam, da razumete moj po-

ložaj. Ostajam z veliko hvalež-

nostjo

L. Pirnat,

No. 2577 Prisoner of War,

Lofthouse Park Camp,

West Hat 16,

Wakefield, York,

England.

Prohibicijonisti

Zastopniki suhačev nadaljujejo

svojo gonjo proti vsemu, kar ni

prikojeno njihovemu kopitu. Se-

dej, v tem kritičnem času, ko je

na stotine drugih velevažnih

vprašanj na dnevnem redu, kate-

ra je treba rešiti, izgubljajo ti hi-

navci dragi čas z vprašanjem pro-

hibicije in ovirajo vladu v njenem

veležavnem delu.

Človeku, ki ima količkanj raz-

sodnosti, se mora gabit, ako po-

mišli, koliko hlapčevine je skrite

v tem delovanju "reformatorjev",

ki so na skrivnem največji greš-

niki. Resnična je pač trditve, da

so ti fanatiki okužili vsi ameri-

sko javnost in jo osramotili pred

svetom ter naredili iz ljudstva

prave farizeje.

Za gonjo suhačev ni prav nobe-

nega povoda, o tem je prepričana

vlada, kakor tudi vsak razsoden

SLOV. DELAVSKA

Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.

PODPORNA ZVEZA

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn.

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Prisiljeni: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood E'd., Cleveland, Ohio.
Podpisnik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 118, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
2. Pom. tajnik: ANDREJ VIDRIČ, 20 Main Street, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6502 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pom. blagajnik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Prisiljeni nadzor: JOSIP PETERNEL, Box 96, Wilkes, Pa.
1. Nadzornik: NIKOLAJ POVŠE, 1 Grab St., Numrey Hill, N. S. Pittsburg, Pa.
2. Nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 18th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Prisiljeni porot. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. 8, Box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.
Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA". 82 Cortlandt Street, New York City.

Členjena društva, oziroma njih uradniki, so uljudno prošili, pošiljati vse dopise naravnost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošlje edino potom Poštne, Expressne, ali Bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se naslovljajo: Blaž Novak, Title Trust & Quarantee Co. in tako naslovljene pošiljajo z mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika.
V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

P O M A T U R I

Spisal Fran Albrecht.

(Konec.)

Roza je bila sedemnajstletna dekletce z rjavimi, jasnočrtnimi očmi, v katerih je odsevala v hipih notranjega razburjenja vsa njena mladost, mladost neizživele duše. Njen obraz je bil fin in bel, s pravilnimi črtami, ne previsokim čelom, z izrazito, nekoliko prevlečeno brado. Njen stas, nevisok, a močan in širok, v opreju in plečah nenavadno razvit, je izdihaval zgolj zdravje in moč. A imela je roke, čuda bele in mehke roke, tako neskončno male, da so bile, stisnjene v pesti, kakor dve mladih, negodnih golobc. In kar je glavnino: bila je dekle, ki je umela pomen trenutka v življenju in je zato znala biti vesela in žalostna, razigrana in resnično obupana, kakor je nanesel pač slučaj in kakor je naklonila usoda: znala je živeti drugam, morebiti celo za druge. Zato je ugajala in je njena bližina vlivala simpatijo in zaupanje vanjo.

Tam spodaj pa leži majno Kotličevo, je prekinil molčanje Plahuta in sezval v svojo družico. — Ne vem, čemu, a kadar stojim na tem kraju in se ozrem nazvold, mi poide za trenutek vsaka misel in vsaka beseda. Tako je, če stopi nedolžen fant pred svojo oboževano devojko: brez misli, brez besed, le obraz mu pali rdečica, le oko stmi, stmi. Jaz sem za ljubljen v ta kraj, v to peščeno hišo ter v ta kosček zemlje, gozdov in planin! Morebiti je nezdavno to, gospodična Roza, a jaz ne morem pomagati: zaljubljen sem v ta kraj. Ne smejte! Nikomur drugemu bi se ne upal razodeti te svoje ljubečini, edino vam — ne smejte se! Pred vami me ni sram, pred ljudmi me je sram. Ne maram ljudi! Je govoril naglo, z vstran obrnjenim obrazom. Nato je sedel na klop in šepetal skrivši obraz v svoje dlani: Nikoli ne bom pozabil tega mesta. Nikoli! Kako je lepo od daleč to mesto. —

Da, od daleč... se je tiho, diskretno nasmešnila Roza.

Plahuta se je dvignil, pogledal vanjo in dejal hladno: —

Da, od daleč. Od blizu veste sami, kakšno je.

Kakor ste šli, tako ste se povrnili, mu je odvrnila s tiho trgo v srou. — Nezdovoljni, brez vere v bodočnost in moč, mladostni, sentimentalni... Kje je vaša mladost? Mislila sem si, da pride te zdaj, ko se vam je odprla široka cesta v življenje, odpira drzni in veseli, polni načrtov in visokega zaupanja in da prinesete nam ubogim Kotličanom nekaj svoje mladosti. —

Kako bi to bilo mogoče, gospodična Roza, ko sem vendar jaz sam prav tak ubog Kotličan. —

Nekoč ste dejali, da hočete več. Ali veste, kaj ste mi odgovorili, ko sem vam povedala, da so vam ljudje v šali radi vaše plajljivosti nadeli ime Izidor — pa širček... ali veste? Dejali ste:

"Naj se le norčujejo, Izidor-pastirček, če pokaže ljudem, kaj zna in kaj hoče!" To sobile besede!

Plahuta je zardel v obraz in zašepetal s stisnjenimi ustnami: — Izidor-pastirček!

In jaz sama vem in čutim, da tiči v vas nekaj drugega... nekaj — ne znam povedati... da imate... kako se pravi... širši pogled, to je, da drugače razumete... je govorila, ne da bi se znala določno izraziti.

Ne, odkrito povedano, jako se motite, gospodična. Vem, dobro ste z menoj in zato pretiravate. A četudi bi bila trohica resnice v vaših besedah, je vendarle vse to popolnoma brezpomembno. Ali ste pozabili, gospodična Roza, da postane Izidor-pastirček plaht in ponižen, kadar pride domov? Da mu je tesno in žalostno pri srcu, bogve zakaj? Ali ste pozabili, da ga je sram — sram, gospodična Roza, sram pred ljudmi? —

Zakaj da ga je sram? Zato, vidite, ker se zaveda samega sebe, to je, svoje brezpomembnosti in neznatnosti! Zato ga je sram, glejte! In prav zares: kaj pa naj tudi napravim jaz, berški študent, z nejasno bodočnostjo pred seboj? Ali naj stopim pred te nezane, skeptične ljudi v pozi preroka, z gesto predikanta? Paј se to sploh pravi: izobraževati narod, kot so nas navduševali v šoli? Kateri narod? Ali kneta ali meščane? Saj imamo duhovnike in učitelje! In jaz, ali naj imam predavanja, ko vidim, da sem sam potreben predavanja? Kaj naj torej napravim, gospodična? Ljudje bi se mi smejali, brez potrebe bi se osmešili. Gotovo, gotovo ne ugovarjajte! In pravici! Oni imajo svoje interese, različne od mojih, svoje življenje živijo, ki ga jaz niti ne razumem. Kaj jim morem dati jaz? Za mi je samo, da sem jih včasih, ko se nisem prav nič vedel in razumel, ne vem natanko, ali iz zavisti in sovraštva, ali iz hudomušnosti in deske budalosti, imenoval kratkonož.

Mumije! ga je prekinila Roza z veseljem glasom. — Meni ste pravili to, razlagali ste mi nekoč, dobro se spominjam. Kako smešno ime, ah!

Res. Zdaj mi je jako žal za ta priimek, je rekel mračno, nato pa se mu je nenadoma zjasnil obraz. — In vas, mala mumija, bi poprosil, da me v imenu celokupnega Kotličja odvezete tega greha. —

Odpuščam, je dejala Roza s smešno slovesnostjo in mu dala roko.

Hvala. In to malo, drobno in mehko dlan bi prosil, — se je posalil in obdržal njeno roko v svoji. — da mi ostane vsenaprej tako naklonjena kot dosihmal in me spremlja tako prijateljsko ter poživljeno na vseh čudnih potih moje hudomušne mladosti. —

Nenadoma je obmolnil. Roza

mu je izvila roko, rahla rdečica ji je prebegnila čez lica, povedala je oči in drgetajoča ustna, nato pa je pogledala navzgor in je rekla s čudnim, potvorenim glasom: —

Vaša hudomušna mladost! Včasih se mi zazdi, kot da se izvolite nekoliko posaditi iz mene. No, svobodno vam! Jaz ljubim slobodno. In kadar ste dobre volje, vas imam prav rada, četudi no. Zamašila je z roko po zraku in utihnila.

Oprostite, gospodična Roza, če sam vas žalim! Priznam, da je moj humor včasih nekoliko čuden. A so na svetu reči, o katerih nikakor ne morem govoriti resno, ne vem čemu. Ljubezen na primer — ah, kaj ljubezen, ko je še toliko drugih stvari, ki se jih daj občutiti tako globoko in neposredno, da jih kakor iz osramočenosti pred profanacijo ni mogoče odeti v besede. In če vzliče temu skušam izgovoriti svoje čustva, se mi sporej v čudno karikaturu. — Torej naj živi humor, pristen ali nepristen! Jaz, ki ne ljubim prav posebno veličastne poze in tragičnega patosa, sem namreč za humor. Ali mislite, da bi mi kljub temu boljše pristojala poza tragičnega junaka?

Morebiti tragikomičnega junaka s precejšnjo porejto sentimentalnosti, se je krepko zasmejala Roza.

Kakor izvolite! Ampak vse to na stran. Brez šale, prijateljica Roza: z nobenim človekom v življenju še nisem govoril tako svobodno in brez zadrege, s toliko lahkoto in nepremišljenostjo, kot z vami. Doma ne morem govoriti: pri nas doma je molk ali prepričanje. V naši ulici je krič ali smutna tišina. — Vi pa ste dobri z menoj in jaz sem vam hvaležen za prijazenost. Vidite namreč, da tudi mi poznamo hvaležnost, četudi smo doma tui. — iz tiste ulice. —

Roza je pogledala vanj začude, na kot da ne razume, hkrati pa je zasijala topla, skrita hvaležnost iz njenih dobrih oči. Nudila mu je roko.

Zdaj grem, gospod Izidor. Na svidenje! je dejala preprosto in odšla.

Bog z vami! je dejal Plahuta glasno ter stal na mestu in gledal za njo. — "Bog s teboj povsod, po vseh tvojih potih in stedah, ob slednjem svojem koraku, ti dobra, ti edina..." je šepetal tiho ter stal na mestu in gledal za njo.

Predno je izginilo njeno staromodno sivo krilce za poslednjim ovinkom, se je okrenila in mu še enkrat zamahnila z roko v pozdrav. Plahuta je skočil na klop ter zamahnil z roblem in klubom. In pri tem je govoril glasno, drhteč in ginja: "Nekoč, Roza, nekoč pa, ko bom močan in bom

svoj mož, pa ti bom povedal brez vseh teh bedarij, čisto resno, da te imam rad... o, kako zelo da te imam rad, Roza. — ti moja sladka ženka!"

In bilo mu je v tem trenutku, da bi zakričal, da bi zavriskal do nebes. In bilo mu je, da bi z enim edinim vzmahom roke prižl nase vesoljni svet, da bi se iz ljubezni zgrudil na zemljo, na to živo, tigrbijo, zelenolasto staro, in jo poljubil ter zasepetal tiho in neslišno v mehko, dehtečo prst svojo veliko, najlepšo, najdražjo skrivnost! Tako je s pijanimi očmi stal na klopi ter strmel na srebrno pot, ko že davno ni bilo nikogar več na nji. Nato je stopil na tla, sedel na klop in si z rokama podprl glavo. —

Se so gorele solze v njegovih rdečobrobljenih očeh, ko se je dvignil čez pol ure s klopi. Ozrl se je na mesto, ki je ležalo pod njim, odeto v zlatoprašno pajčolan. In tedaj se je prestrašil. "To vse ne bo nikoli!" je vzklil in trd, siv in mračen je postal njegov obraz. "Kako so vrazili to mesto, to proketo mesto!"

Kakor da se čuti preganjanega, je skočil in bežal po poti. Obenem pa se mu je sključil in upognil hrbeč, glava se mu je sklonila med rameni, oči pover v tla. S hlastnim, preplašenim koraki je premeril stez in pota, napravil velik ovinek in dospel na glavni trg. Ustna smu nervozno podrtavala, gestikuliral je z rokami ter nobenemu človeku ni pogledal v obraz. "Stojte vendar, stojte, za vraga, čakajte!" se je hipoma sredi trga vila nanj ploha grobkih, nepriljubljenih besed in vzklilov: Plahuta je obstal in se ozrl krog sebe.

Ali ste bolni?

Ako imate kako bolezen, ne glede na to, kako dolgo in ne osiraje se na to, kateri zdravnik vas ni mogel ozdraviti, pridite k meni. Vrnili vam bo vaše zdravje.

Oddaljenost ali pa pomanjkanje denarja naj vas ne zadržuje. Vse zdravim enako: bogate in revne. Jaz sem v Pittsburghu najboljši specialista za moške in sem nastanjen že mnogo let. Imam najbolje opremljen urad, tudi stroj za X-žarke, s katerimi morem videti skozi vas, kakor skozi steklo. Imam svojo lastno lekarno, v kateri so nabavljene vse vrste domačih in tujih zdravil. Ne bodite boječi in pridite k meni kot k prijatelju. Govorim v vašem jeziku. En obisk vas bo prepričal, kaj morem za vas storiti.

Imam Erlichov slovit 606 za krvne bolezni in ozdravim bolezni v nekaj dneh. Ozdravim sem ti soče slučajev oslabelosti, kožne bolezni, revmatizma, želodčne in jetrne bolezni, arbenje, mazole in vse kronične bolezni.

Zaerno ceno.

Prof. Dr. H. G. BAER,

611 SMITHFIELD ST., PITTSBURGH, PA.

nasproti pošte.

VAŽNO.—Odreži to in prinesi s seboj.

mu je izvila roko, rahla rdečica ji je prebegnila čez lica, povedala je oči in drgetajoča ustna, nato pa je pogledala navzgor in je rekla s čudnim, potvorenim glasom: —

Vaša hudomušna mladost! Včasih se mi zazdi, kot da se izvolite nekoliko posaditi iz mene. No, svobodno vam! Jaz ljubim slobodno. In kadar ste dobre volje, vas imam prav rada, četudi no. Zamašila je z roko po zraku in utihnila.

Oprostite, gospodična Roza, če sam vas žalim! Priznam, da je moj humor včasih nekoliko čuden. A so na svetu reči, o katerih nikakor ne morem govoriti resno, ne vem čemu. Ljubezen na primer — ah, kaj ljubezen, ko je še toliko drugih stvari, ki se jih daj občutiti tako globoko in neposredno, da jih kakor iz osramočenosti pred profanacijo ni mogoče odeti v besede. In če vzliče temu skušam izgovoriti svoje čustva, se mi sporej v čudno karikaturu. — Torej naj živi humor, pristen ali nepristen! Jaz, ki ne ljubim prav posebno veličastne poze in tragičnega patosa, sem namreč za humor. Ali mislite, da bi mi kljub temu boljše pristojala poza tragičnega junaka?

Morebiti tragikomičnega junaka s precejšnjo porejto sentimentalnosti, se je krepko zasmejala Roza.

Kakor izvolite! Ampak vse to na stran. Brez šale, prijateljica Roza: z nobenim človekom v življenju še nisem govoril tako svobodno in brez zadrege, s toliko lahkoto in nepremišljenostjo, kot z vami. Doma ne morem govoriti: pri nas doma je molk ali prepričanje. V naši ulici je krič ali smutna tišina. — Vi pa ste dobri z menoj in jaz sem vam hvaležen za prijazenost. Vidite namreč, da tudi mi poznamo hvaležnost, četudi smo doma tui. — iz tiste ulice. —

Roza je pogledala vanj začude, na kot da ne razume, hkrati pa je zasijala topla, skrita hvaležnost iz njenih dobrih oči. Nudila mu je roko.

Zdaj grem, gospod Izidor. Na svidenje! je dejala preprosto in odšla.

Bog z vami! je dejal Plahuta glasno ter stal na mestu in gledal za njo. — "Bog s teboj povsod, po vseh tvojih potih in stedah, ob slednjem svojem koraku, ti dobra, ti edina..." je šepetal tiho ter stal na mestu in gledal za njo.

Predno je izginilo njeno staromodno sivo krilce za poslednjim ovinkom, se je okrenila in mu še enkrat zamahnila z roko v pozdrav. Plahuta je skočil na klop ter zamahnil z roblem in klubom. In pri tem je govoril glasno, drhteč in ginja: "Nekoč, Roza, nekoč pa, ko bom močan in bom

svoj mož, pa ti bom povedal brez vseh teh bedarij, čisto resno, da te imam rad... o, kako zelo da te imam rad, Roza. — ti moja sladka ženka!"

In bilo mu je v tem trenutku, da bi zakričal, da bi zavriskal do nebes. In bilo mu je, da bi z enim edinim vzmahom roke prižl nase vesoljni svet, da bi se iz ljubezni zgrudil na zemljo, na to živo, tigrbijo, zelenolasto staro, in jo poljubil ter zasepetal tiho in neslišno v mehko, dehtečo prst svojo veliko, najlepšo, najdražjo skrivnost! Tako je s pijanimi očmi stal na klopi ter strmel na srebrno pot, ko že davno ni bilo nikogar več na nji. Nato je stopil na tla, sedel na klop in si z rokama podprl glavo. —

Se so gorele solze v njegovih rdečobrobljenih očeh, ko se je dvignil čez pol ure s klopi. Ozrl se je na mesto, ki je ležalo pod njim, odeto v zlatoprašno pajčolan. In tedaj se je prestrašil. "To vse ne bo nikoli!" je vzklil in trd, siv in mračen je postal njegov obraz. "Kako so vrazili to mesto, to proketo mesto!"

Kakor da se čuti preganjanega, je skočil in bežal po poti. Obenem pa se mu je sključil in upognil hrbeč, glava se mu je sklonila med rameni, oči pover v tla. S hlastnim, preplašenim koraki je premeril stez in pota, napravil velik ovinek in dospel na glavni trg. Ustna smu nervozno podrtavala, gestikuliral je z rokami ter nobenemu človeku ni pogledal v obraz. "Stojte vendar, stojte, za vraga, čakajte!" se je hipoma sredi trga vila nanj ploha grobkih, nepriljubljenih besed in vzklilov: Plahuta je obstal in se ozrl krog sebe.

Pred njim je stal njegov znanec, zdravnik dr. Kan.

Pri Belecubub, vi ste junak! Kako znate brusiti pete! Tako dirjate po svetu kakor splašeni konj!... je s hitrim, ostrim, rezkim glasom govoril zdravnik, si brisal pot s čela in vil svoje rdeče, široke brke. — Zares, človek, vas komaj dohaja. — Slušal sem, da ste prestali maturo z odličnim uspehom. No, čestitam vam!

Sprožil je svojo široko, ščetinasto roko in je s trdnimi, koščeni prsti oprjel Plahutovo.

Ta je dejal svojo zahvalo, čes, da ni bilo tako sijajno, da se je vse le bolj posrečilo. —

Na vsak način je dobro, da ste absolvirali to budalost! Zdaj se lahko temeljito odpočijete. Upan, da vas bomo kdaj videli v svoji družbi, kaj?

Ne vem — to se pravi, če bo le moglo. —

I, seveda bo mogoče! Bom že poskrbel, da vas bodo merodajni

faktorji ob pravi priliki vpregli v rodoljubni jarem tuintod. —

Mlad, inteligenten, impulzivni fant velja nekaj v taki zaspani vasi kot je Kotličevo. In poleg tega — saj imate vendar nazore: narod, domovina. — Ali ste se morbiti tudi vi že inficirali od tiste proklete patološke bolezni, ki nam je okužila tes naraščaj — nihiliizem, cinizem... kaj?

Doktorjeva ustna so se nakrivila v čuden sarkastičen posmeh, ko je s polzaprtimi očmi motril mladeniča pred seboj. Tako je motril svoje pacijente, predno je napravil diagnozo. —

Ah ne, nikakor! Dejali so mi celo, da sem idealen... se je zasmeljal tiho s svojim otroškim smehom Plahuta.

Doktorju je ugajala ta navčnost. Potrepal je mladeniča po ramih ter se zasmeljal široko in glasno, da so se mu nasrili brki in zasolile oči.

Hahaha! Tako so dejali, da ste? Res? Haha... Ne, tem bolje, tem bolje, videti hočemo, kaj ste! — Kako pa, oprostite mi to indiskretnost — je pridrl čez trenutek in njegov glas je takoj postal ves resen in trgovski — kaj pa nameravate zdaj? Kam, ste se odločili?

Plahuta je pogledal v tla, kakor da je ves čas pričakoval tega zlošusnega vprašanja ter ni odgovoril.

No, kaj nameravate zdaj? je ponovil doktor in še bolj suho. — V življenje, naravnost v življenje! se je ozrl vanj mladi fant s porogljivim nasmehom. —

Da, razumem, v življenje sploh in kam posebej? — V življenje sploh! Kaj posebej, ne vem... Nisem se še odločil. Morebiti v semenišče. —

Doktorju so se povesili brki, usta so se mu izbočila in našobila v zaničljiv posmeh, obrvi so se mu skočile. —

Ta-ko! V semenišče? je dejal z zategnjenim, zelo važnim glasom. — Da, prav tako, mogoče je to najboljša za vas! je pristavil malomarno s posebnim naglasom. —

V Plahuti je zavalovala vsa kri. "Zakaj me žali? Kaj hoče reči?" je pomislil trenotno. "Zakaj je tako zoprn vsiljiv, zakaj vprašuje?" In začutil je do tega doktorja nekaj neprijateljskega, sovravnega, dočim ga je poprej ves čas svojega znanja z njim smatral za najboljši razumnež in inteligentnega, pravzaprav edinega inteligentnega moža vsega Kotličja, s kojim bi se dalo obcvetati prijateljsko.

Kajti skoro nikoli vseh teh detilij svojega šolanja ni Plahuta nitičeno in praktično, z mirno in stvarno razsodnostjo preudaril o celju svoje bodočnosti. Prevelik kaos je bil v njem, preveč so se mešale sanje z resničnostjo, da bi zrl v svet, kakor njegovi tovariši. Hotel je in to njegovo hotenje, to silno, zanosno, vseobladujoče hrepenenje mu je zadostovalo, da ni vpraševal po vzrokih in posledicah. Hotel je in ena edina ognjena želja je žgala v njem: razviti, razmahniti svojo osebnost do skrajnih sil... "Kamorkoli te postavi življenje, si mož na svojem mestu, ker je v tebi vrelc neizrabljenih moči in plodnih sil, ker si mož in osebnost — a jaka, močna osebnost se dvigne kvisku ter vspne samostalna navzgor!" To je bil izraz njegovih, bolj občutenih, nego preudarjenih, vsakekor precej nedoločenih in splošnih misli. Da bi se pušal v posamične podrobnosti, ki jih zahteva praktična potreba, se mu ni videlo majno in poleg tega zelo banalno. Čutil je v sebi moč — najslajši triumfni čut mladosti. Čutil je sebi zmožnost in tudi nagnjenje ter ljubezen do vsega, kar obeta postati veliko, nenavadno, silno! "Duhovnik ali uradnik, umetnik ali zdravnik — vse je isto. Ker poglavitno je osebnost, silna osebnost. Ž njo je moč in znaga." To je bila njegova diviza. —

Tako ponosno čutilo in mislilo neizžareli sanjarski mladeniči. Osebnost je njih najdražji sen.

In sedaj v tem trenutku je stal pred njim doktor in ga opazoval svojimi polzatisnjnimi očmi, nepremično in brezgibno, kakor da mu molče izprašuje vest. "Kam?" je vpraševal molk njegovega pogleda, ki je silil vanj globoko, globoko v sree in dušo. Kakor droben, oster sečirski nož je bil ta pogled: rezal je in paral. "Kam, moj Bog? Kam, moj Bog?" se je vpraševal tudi Plahuta in si ni vedel odgovoriti. In nenadoma, v hipu krajšem nego sekunda, mu je objela ostudna, zoprna misel vso dušo: da je življenje gluho, beda-

sto, vsakdanje! Braz lepote žive ljudi, brez veličasti umirajo... Življenje jih peha semintja, muči jih, sortira jih in deli v predale, kakor dele v predale učenei hrošče, ki so jih nabodli na igle. In tam životarijo, stlačeni drug poleg drugega, vsak po svojem rodu in poklicu. Kaj je osebnost hrošev? Ah, bloden, pust, bedast sen!

Postalo ga je sram, da mu je zaplanel v rdečici ves obraz in so se mu našibila kolena. Zakaj čutil je nemi pogled doktorjev, ki je bil brezgibno in ravnodušno obrnjen vanj. Ta pogled je segal vanj, oblezel mu kakor gosienca sree in dušo, pretipal sleherno skrivnost in s porogljivo malomarnostjo sledil vsakemu novemu utripu njegovih čustev in misli. Bil je prepričan, da mu je natančno znan ves tajni tok njegovega mišljenja v tem kratkem trenotku. In bilo ga je sram zase, za svojo mladost, za svoje sanje! In z glasom, drhtečim od sramu in srda, je dejal kakor v mučni zadregi: —

Ah, ne, kaj me briga teologija! Naj pa vzame vrag radi mene! Sicer pa: vseeno je... tudi semenišče... kakor želite — samo ne vem, kako bi slo... Ne, jaz hočem medicino, filozofijo, tehniko, jas, karkoli, v semenišče ne maram! je končno skoro zakričal Plahuta.

Doktor se je smehljaj, samo smehljaj. Nato se je sklonil nizko k njemu in vprašal z glasom, o katerem ni bilo mogoče doznati, je-li resen ali zasmehljiv: —

Menda vam manjka sredstev, kaj? Ali bi ne izvolili eventualno kaj drugega, ko imamo toliko lepih in prijaznih, tako solidnih in naravnost sijajnih poklicev na svetu! Soliden poklic, fant, to je v življenju vse! In čam preje, tem bolje, čim več, tem lepše! Glejte me, ki vam pravim: tudi visoka sola ni vse. Lepo je akademična čast, doktorska diploma in tako naprej, nič ne rečem, vse lepo — a to ta ljudi, ki imajo, imajo... Bodite praktični, fant! Čemu pa imamo na svetu železnice, pošte, banke?

Plahuta se je vspel nenadoma hlastno kvisku: —

Ne, zdaj sem se odločil: na univerzo grem, ali pa nikamor, četudi makar v semenišče! Da, raje v semenišče! je ponovil s trdnim, moškim, odločnim glasom in pogledal v doktorja. — Kar pa se tiče sredstev, je pristavil s krepkim glasom, se prekinil, obmolnil in pogledal v tla.

Doktor se je smehljaj s tankim, nevidnim in neslišnim smehljajem. —

Že dobro, že dobro. Vidim, da ne pravijo po krivici, da ste gleдали. Tudi strnoglavi ste, no, kakor pač vsi resnični idealisti! Fanatizem, tmoglavost, da... No, že dobro.

Dotaknil se je klobuka in odšel. Plahuta je gledal za njim s trudnim pogledom. —

Zdi se mi, da se norčuje iz mene... je zasepetal tiho, z glasom, v katerem so drhtele udušene solze.

Nato se je obrnil in odšel s drsajočim korakom — dvajsetletni stavec — proti svoji ulici in domu, njegovo sree pa je bilo polno tesnob in vprašanj: Kam, kam?

VABILO na PLESNO VESELICO, katero priredi tamburško društvo "Rodoljub" v South Forku, Pa.

v Slov. Izobraževalnem Domu v soboto 15. junija 1918.

Vstopnina za moške 35 centov; dame proste.

Tem potom vabimo rojake in rojakinje iz South Forka in okolice, da nas posetijo na omenjeni dan. Izvrsne komade bo igralo tamburško društvo "Rodoljub". Za hladno pivo in izvrsten prigrizek bo preskrbljeno.

K obilni vdeležbi vabi odbor. (10-12-6)

Mali domači zdravnik po naukih in izkušnjah župnika Kneippa. Prepotrebna knjiga za vsakega kdor si želi ohraniti ali pridobiti zdravje; obsega 64 strani in stane 25 centov. N